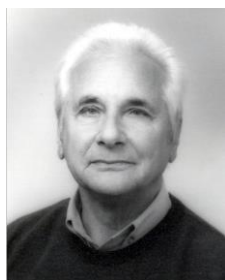

Köszöntjük Katona Lajost 90. születésnapján

Katona Lajos a győri Textilipari Műszaki Középiskolában, a későbbi Textiltechnikumban érettségizett 1951-ben. Ezután a Győri Pamutfonodánál helyezkedett el, mint lakatos segédmester. Eközben elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetemet, ahol a gépészmérnöki kar gépgyártástechnológiai szakán 1956-ban mérnöki oklevelet szerzett. Kezdő mérnök-

ként a Könnyűipari Minisztérium Pamutipari igazgatóságán dolgozott és a pamutfonodák karbantartásának megszervezését végezte.

1962-ben a Győri Pamutfonodát összevonták a Győri Textilművekkel és itt lett főtechnológus. Megszervezte a technológiai osztályt, megindította az elavult gépek és épületek rekonstrukcióját, egyúttal komoly karbantartó részleget szervezve. 1964–1994 között a győri

üzem főmérnöke, majd műszaki igazgatója volt.

Több technológiai fejlesztéssel segítette elő a magas színvonalú termékek kialakítását, közreműködésével jött létre az osztrák Getzner céggel a kooperáció. Részt vett az INNOVATEX-tel közös fejlesztésben, a mosható egészségügyi paplan és párna termékcsalád kifejlesztésében. Később résztulajdonos ügyvezetőként vállalkozást vezetett, 64 éves korában vonult nyugdíjba.

1957-től volt tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, intéző bizottsági tagként és a győri csoport irányításában aktívan tevékenykedett. Rendszeresen publikált a Magyar Textiltechnika és a Pamutipar c. folyóiratokban, számos előadást tartott. Találmányaiért Kiváló Újító kitüntetésben részesült, munkája elismeréséért Munka Érdemrendet kapott.

A Budapesti Műszaki Egyetem Szenátusa 2021-ben gyémántdiploma adományozásával ismerte el kimagasló mérnöki teljesítményét. Ehhez tisztelettel gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

Köszöntjük a textilipar jubileumi oklevéllel kitüntetett mérnökeit

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem minden évben jubileumi Arany-, Gyémánt, Vas-, Rubin- ill. Platinadiplomával tünteti ki a diplomájukat 50, 60, 65, 70 ill. 75 évvel ezelőtt elnyert mérnököket.

A következőkben azok életútját foglaljuk össze, akik legalább pályájuk elején a textil- vagy a ruhaiparban helyezkedtek el, ha sorsuk később más irányba is vitte tevékenységüket.

Gépészmérnöki Kar Vasdiplomások

Sebestyén Jenő a győri Richards Finomposztógyárban kezdett dolgozni, mint főenergetikus. A vállalat az akkori magyar gyapjúipar zászlóshajója volt, nagyarányú fejlesztési lehetőségekkel. A technológiai fejlesztésekkel lépést kellett tartaniuk az energiaellátás területén is. Új, nagyteljesítményű kazánokat telepítettek, a villamosenergia-ellátás javítására gőzturbinát helyeztek üzembe, kicserélték az erősáramú kábelhálózatot és a központi kapcsolótáblát, új transzformátorállomást építettek. Nagy kapacitású ipari kavicsszűrők beépítésével korszerűsítették az ipari vízellátó berendezéseket. Az 1960-as évek végén kicserélték a kazánparkot új, fűtőolaj tüzelésű kazánokra, majd az égő- és szabályozóberendezéseket átállították földgázra. Német és angol nyelvtudásának köszönhetően műszaki főosztályvezetői beosztást kapott. Feladata kibővült a berendezések karbantartásával és a műszaki fejlesztéssel kapcsolatos teendőkre. Számos új textilipari berendezés beszerzése ügyében tárgyalt, és kísérleteket folytatott Angliában, Írországbán, Németországban, Franciaországban, Olaszországban, Svájcban és Ausztriában. Részt vett a cég privatizálási folyamatában, helyi ismeretei következtében pedig nyugdíjazása után olasz mérnökökkel együttműködve elvégezték a régi üzemépületek lebontatását, új üzemépületek, kazántelemek megterveztetését, építését.

Nyugállományba vonulása után még hat évig dolgozott az olasz BOTTO cég alkalmazásában.

Gyémántdiplomások

Andrássy Gyula a Richards Finomposztógyárban kezdte pályafutását, ahol technológusként megismerte a teljes gyártási folyamatot. 1964-ben lett a műszaki fejlesztési osztály vezetője, majd 1968-ban kineveztek a vállalat soproni fonógyárának igazgatójává. Időközben elvégezte a Műegyetemen a gazdasági mérnöki szakot. 1975-ig vezette a gyárat. Kollegáival részt vett a nyergesújfalui Magyar Viszkózagvár pályázatain, amelyeken értékes díjakat nyertek. Eredményesen teljesítettek a Textilipari Kutatóintézettől kapott megbízásokat is. 1973–74-ben a Könnyűipari Minisztérium megbízásából, a Hungarotex Külkereskedelmi Vállalattal együtt felméréseket végzett az osztrák Inzensdorfer Spinnerei átvételével kapcsolatban. 1975-ben lett a központi gyár igazgatója. Új telephelyek létesítésével (Kapuvár, Lovászpátona, Koroncó, Győrújbarát) folyamatosan fejlesztették a gyártó kapacitást, valamint korszerűsítették a gyártást új gépek telepítésével. Többször járt külföldön tanulmányúton, széleskörű szakmai kapcsolatokat épített ki a partner vállalatokkal. Szakmailag irányította a középvezetők továbbképzését és az ipari tanulók oktatását. Mintegy 15 éven át oktatott Győrben és Sopronban a dolgozók esti iskolájában fonó-szövő szaktárgyakat. Elvégzett egy minisztérium által kezdeményezett szimulációs tanfolyamot Budapesten, majd 1982-től a vállalat marketing tevékenységét irányította. A vállalat közben önálló külkereskedelmi jogot kapott, amelynek keretében az első ilyen irányú szerződést már ő írta alá cége részéről. Észak-Koreába, Nyugat-Európa országaiba, az USA-ba, Kanadába, Kuvaitba és a Szovjetunióba tett külkereskedelmi értékesítési útjai során megismerhette ezen országok gyapjuszövet- és kötöttáru-kereskedelmét. 1989-ben vonult nyugállományba. Ezt követően saját vállalkozást alapított, ahol a mai napig mintegy 40 varrónővel, himzőnővel elsősorban bér munkát végeznek. A svájci Uster és Sulzer cég szervíztevékenységét átvéve elektronikai berendezések javításával, főleg varrógépek javításával foglalkoznak.

Katona Lajos a gépgyártástechnológia szakon 1960-ban szerzett gépészmérnöki oklevelet. Szakmai munkáját az egyik győri Pamutfonodában kezdte és végig ott dolgozott, nyugdíjba vonulásáig. Az egyetem megkezdése előtt textiltechnikusként rövid ideig már ebben a gyárban dolgozott és elkötelezte magát a textilszakma mellett. Munkáját az első öt évben a teljes géppark felújítása jellemezte, mellette valamennyi gépet áttervezte transzmissziós hajtásról egyedi hajtásra. Időközben karbantartásvezető főmechanikusi beosztása helyett főtechnológusi munkakörrel bízták meg. Elsőként átfogó tanulmánytervet készített korszerű, piacképes termékek gyártási lehetőségekről. Ehhez kapcsolódott az előállításukhoz szükséges géppark meghatározása. Az elkövetkező 20–30 évben ennek vonalán fejlesztették a gyárat, ezt a munkát már főmérnökként irányította. Munkája eredményeként a gyár az ország egyik legfejlettebb textilgyára lett.

Az időközben Győri Textilművekké, később Rábatexszé átnevezett, nemzetközileg elismert textilgyárra fejlődött vállalatnál az utolsó 30 évben a gyár főmérnöke, ill. műszaki igazgatója volt. Sok fiatal szakembert nevelt, gyakran publikált szakmai folyóiratokban, országos és nemzetközi konferenciákon tartott előadásokat. Tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, amelynek egy ideig vezetőségi tagja is volt. Találmányaiért aranyérmes Kiváló Újító kitüntetést, fejlesztéseitért Munka Érdemrendet kapott.

Moys Csaba 1961-től 1965-ig a Váci Kötöttárugyárban dolgozott, mint fejlesztőmérnök. Ezt követően pályáját a gumiiparban, a Gumiipari Kutatóintézetnél, majd a Váci Gumigyárnál folytatta, ahol 1993-ig dolgozott. 1990-től Vác város alpolgármestere volt. 1991-től különböző, a Dunakanyar életét befolyásoló társadalmi ill. önkormányzati szervezeteknél dolgozott. Munkássága elismeréseként számos kitüntetést kapott.

Szabó Csabáné Juhász Nagy Erzsébet Éva első munkahelye a Kender-, Juta- és Textilipari Vállalat volt, ahol technológusként dolgozott 1966-ig. Ekkor áthelyezéssel került a Könnyűipari Tervező Vállalat Technológia és Létesítmény Irodájához. Ebben az időszakban kezdődött a textilipar nagy rekonstrukciója. Az Iroda meglévő gyárak rekonstrukciójával és új gyárak tervezésével foglalkozott. Először mint technológus tervező, később mint létesítményfelelős végezte munkáját. 1976-ban kinevezték a Textilipari Technológia és Létesítményi Osztály vezetőjének. 1982-ben áthelyezéssel került a Lenfonó és Szövőipari Vállalat öt gyáregységének központi termelés-irányító osztályvezetői beosztásába. 1989-ben létrejöttek a vállalat gyáregységeiből a részvénytársaságok. Megalakulásakor került a Csillaghegyi Textil Rt. ügyvezető igazgatói beosztásába. Egy év múlva egyesítették a Csillaghegyi Textil Rt.-t a Budakalászi Textil Rt.-vel, közös nevük a Csillaghegyi Textil Rt. maradt. Az egyesült részvénytársaságnak ő maradt az ügyvezető igazgatója. 1992-ben e munkakörből ment nyugdíjba. 1993-tól a szegedi Heavytex Rt.-nél dolgozott, mint műszaki gazdasági tanácsadó. Még ebben az évben kinevezték a Pamutnyomóipari Vállalathoz tartozó Secotex Rt.-nél működő Kerekes Kft. ügyvezetőjévé. A részvénytársaság feladata a készáru eladásból származó bevételből, a részvénytársaság alapanyag ellátásának biztosítása volt. 1994-ben a Kerekes Kft.-t a Co-Nexus Holding megvásárolta. A holding egy varroda létesítésével bízta meg a céget, amit az létre is hozott. Itt dolgozott 1997-ig, mint ügyvezető.

1963-tól öt évig tanított leendő textilipari technikusoknak szaktárgyakat a Lajos utcai Dolgozók Esti

Iskolájában. 1967-ben a BME gépészmérnöki karán mérnöktanári diplomát szerzett.

1995-ben Dunavarsányba költöztek, 1998-tól 2001-ig a Dunavarsány Sportéletéért Alapítvány kuratóriumának elnöke volt. 2001 és 2004 között a Dunavarsányban is működő Habitat for Humanity helyi szervezetének igazgatója volt. Dunavarsány fejlesztéséért végzett munkásságáért 2019-ben megkapta a Dunavarsány Díszpolgára címet.

Tomori Máttyás Márton gépészmérnöki oklevelének elnyerése utáni első munkahelye a Paszományárugyár volt, ahol raschel-, gallon- és kis részben paszománygyártó gépekkel dolgoztak. A rövidáruipar átszervezése után a Szalag- és Zsinórgyár műszaki osztályán folytatta tevékenységét. A gyár a rövidáruk szinte teljes palettáját gyártotta. 1964-ben műszaki osztályvezető lett és e beosztásban töltött el 18 évet. 1981-ben vált meg a gyártól, vállalkozó lett, megalapította a Tomtex Kft.-t, ahol különböző rövidáruipari termékeket (zsinórokat, szalagokat stb.) gyártanak. Sikeres két évtizedet követően vonult nyugállományba, az üzemet fiának adta át.

Aranydiplomások

Bognár Ferenc első munkahelye az Élelmiszeripari Gépgyár volt, ahol szerkesztői beosztásban kisebb gépalkatrész- és hajtóműtervezési munkákat végzett. Ezt követően került a Szombathelyi Pamutiparhoz, mint konstruktőr. Munkája során foglalkozott gépészeti és építészeti (statikai) tervezésekkel, az infrastruktúra felmérésével és dokumentálásával. Itt szembesült először környezetvédelmi problémákkal, ami oda vezetett, hogy a Veszprémi Vegyipari Egyetemen 1977-ben környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Pályafutása a továbbiakban más, nem textilipari vállalatoknál (Rába Mezőgazdasági Gépgyár, Sabina Ipari Szövetkezet ill. később zrt.) folytatódott, ahol környezetvédelmi feladatok megoldása volt a fő feladata.

Lacsonyi László 1961-ben a Bolyai János Textilipari Technikumban végzett és a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyárban helyezkedett el, mint technikus. Két év katonai szolgálat után, 1965-ben felvételt nyert a Műegyetem gépészmérnöki karának esti levelező tagozatára. 1971-ben a textiltechnológia szakon oklevelés gépészmérnöki diplomát szerzett. Ismét a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyárban helyezkedett el, ahol többféle beosztásban dolgozott (technikus, segédművezető, technológus, üzemvezető helyettes, üzemmérnök, üzemvezető). 1977-ben kinevezték a vállalat kistarcsai gyára főmérnökének. 1988-ban lett gyárigazgató főmérnök. 1989-ben a gyár korlátolt felelősségű társasággá alakult át, ahol öt évre ügyvezető igazgatói kinevezést kapott. Honvédelmi Érdemérem, valamint Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért és Kiváló Újító kitüntetés arany fokozatában részesült. 1982-ben a budajki gyáregységben a fonoda telepítése, a technológia, a termelés megindítása érdekében gesztori teendőkkal bízták meg, amit sikerrel látott el. Az 1983. évi BNV-n Vásári díjat nyert „Fogoly I.” fonal kifejlesztésében és gyártásában kifejtett tevékenységéért vezérigazgatói dicséretet kapott. 1984-től 1993-ig az Ipari Minisztérium megbízásából állami szakvizsga bizottság elnökhelyettese volt. 1979-től a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület gyapjú szakosztályának vezetőségi tagja, azon belül szervezőtitkára volt.

A textilipar leépülése után, 1995-ben a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán közgazdasági szakoklevelés mérnök szakán diplomát, továbbá mérlegképes könyvelői oklevelet szerzett. 2000-ben közgazgatási szakvizsgát tett.

1995-ben az APEH-nál helyezkedett el revizori beosztásban. Vezető főtanácsosi besorolással 2005-ben ment nyugdíjba.

Szabó Klára a gépészmérnöki kar textiltechnológia szakán végzett és kapott diplomát 1971-ben. A Habselem Kötöttárugyárban kezdett dolgozni, a műszaki fejlesztési osztályon. A textilipari rekonstrukciós program keretén belül gépbeszerzések műszaki kiírásában, ajánlatok összehasonlításában, szerződések megkötésében vett részt, a gépek próbaüzemét kísérte figyelemmel. Ezt követően laborvezetőként dolgozott. Gyermekei születése után, 1980-tól Paksra költöztek, ahol a Paksi Atomerőmű Vállalat lett a munkahelye. 1983-tól az Erőmű Beruházási Vállalat Atomerőmű Főmérnökségén műszaki szakelőadóként az atomerőmű primerköri rendszereinek beruházási feladataival foglalkozott. A beruházás befejezése után a Kereskedelmi Főmérnökségen erőművi berendezések világbanki tender útján történő beszerzését végezte. 1991-től a Novofer Innovációs Vállalatnál a vállalkozási iroda vezetője volt. 1994-től az ERŐTERV Rt. Kereskedelmi Irodán a Paksi Atomerőmű Rt. Kiégett Kazeták Átmeneti Tároló (KKAT) létesítménytervezői szerződéseinek létrehozásával és lebonyolításával foglalkozott. 1995-től 2007-ig a Gazdasági Minisztérium energetikai főosztályán atomenergia szakértőként dolgozott.

Tassyné Homor Mária a BME gépészmérnöki karán a textiltechnológia szak elvégzése után 1971-ben a Budapesti Finomkötöttárugyárban üzemmérnöként helyezkedett el, majd a fejlesztésen dolgozott. Közben fakultatív képzésként a BME mérnökstanár szakán szerzett diplomát. 1972-ben férjével Győrbe költöztek, ahol állást és szolgálati lakást kaptak a Richards Finomposztógyártól. 1973–1993 között a vállalatnál különböző vezetői beosztásokat töltött be. 1974-ben kötődei üzemmérnöként a technológia fejlesztésére külföldi tanulmányúton vett részt, majd a kötőgépi beruházásokat bonyolította. 1975-ben az üzemgazdasági osztály élére került, 1976-ban a BME-n gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1978-tól a Richards Finomposztógyár szervezési osztályát vezette 10 éven át. Feladata korszerű munkaszervezési módszerek és számítógépes nyilvántartási rendszerek bevezetése volt. A Computext Kft.-vel és a BME Textiltechnológia Tanszékével együttműködve valós idejű rendszerű szövődei termelési és bérezési rendszert fejlesztettek ki. Később számítógépes termelésirányítási rendszer fejlesztését végezte, kapcsolódva számviteli, tervezési és irányítási területekkel és koordinálva a külső és belső szervezőket és vállalati szakembereket. 1987-től 1989-ig kötődei és konfekcióüzemi gyárrészfleg-vezető, majd 1989–1991-ben a vállalat és egy osztrák befektető által létesített konfekció vállalat ügyvezetője lett. 1991-ben megválasztották a Richards Finomposztógyár vezérigazgatójának. A rendszerváltozás, a piactudomány megvalósulása nehéz helyzetbe hozta a magyar textilipart, így a Richardsot is. Az óriási felhalmozott hitelállomány, az állami támogatás megszűnése, az exportpiacok csökkenése, a szovjet piac összeomlása, az évek alatt eladhatatlan termékkészletek felhalmozódása, az átszervezések, a gyártástechnológia és a termékoptimalizálásra tett erőfeszítések ellenére is csődbe, majd felszámoláshoz vezetett. 1992-től csőd-, majd helyi felszámolóbiztosként a működtetés és a privatizáció lebonyolítása volt a feladata. 1993-ban olasz és francia befektetők megvásárolták a Richardsot, majd termelő és ingatlanfejlesztő társaságokat alapítottak. 1995-től a Győri Fesűsgyapjú Kft. ügyvezető igazgatója, majd a többi három társaság – ingatlankezelő, konfekció üzem és fonoda – ügyvezetője lett. 2002-től

tanácsadóként dolgozott az olasz tulajdonú cégeknél, nyugdíjazásáig.

Wihi Gabriella az egyetem elvégzését követően a Békéscsabai Kötöttárugyárban helyezkedett el. Miután megismerkedett a gyártás fő folyamataival, a konfekció üzem termelésirányításában kapott vezető szerepet. A hagyományos kötött alsóruházati termékek mellett ebben az időszakban fejlesztették ki a békéscsabai új típusú, a rugalmas, formatartó körkötött plüss tipegők, rugdalózók, hálósákok széles választékát. Később a gyártáselőkészítés, tervezés, modellezés, szabászati előkészítés irányítása volt a feladata. Ebben az időszakban az egyre inkább előtérbe kerülő munka- és folyamatszervezés, valamint a minőségbiztosítás területén végzett a gyár szempontjából úttörő munkát. Hat év után családi okok miatt Budapestre költözött, ahol a Könnyűipari Minisztériumban helyezkedett el és a rövidáruipar ágazati felügyeletét látta el. A Könnyűipari Minisztérium 1981. évi megszűnésétől nyugdíjazásáig, közel negyedszázadon át a Büntetésvégrehajtás Országos Parancsnokságán dolgozott. A fogvatartottak intézetén belüli foglalkoztatásának, majd az intézetek mellett működő, fogvatartottakat foglalkoztató könnyűipari vállalatoknak a felügyelete tartozott a munkaköréhez. Később, a kilencvenes évektől, osztályvezetőként, a büntetésvégrehajtási intézetek éves költségvetésének tervezése, valamint a havi működésükhöz szükséges költségvetési előirányzatok biztosítása volt a feladata.

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

Aranydiplomások

Dr. Borsa Judit a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszékén kezdett dolgozni gyakornokként, majd tanársegédként, adjunktusként, ill. docensként dolgozott. Szerves kémiai alapfolyamatok laborgyakorlatokat, textilkémiai és technológiai laboratóriumi és üzemi gyakorlatokat vezetett, később előadásokat tartott, jegyzetek és egy tankönyv társszerzője volt. Kutatási területe a cellulóz kémiai módosítása. 1978-ban műszaki doktori címet, 1991-ben kandidátusi fokozatot szerzett, 1998-ban habilitált. A Tokyo Institute of Technology-n, az Egyesült Államokbeli Cornell Egyetemen több hónapot töltött. 2013 és 2016 között az MTA Kémiai Osztályán választott közgyűlési képviselő volt, jelenleg az MTA Szervetlen Kémiai és Anyagtudományi Bizottságának tagja. Részfoglalkozásuként 1981–84-ben az Oktatási Minisztérium felsőoktatási Főosztályán a vegyésmérnök-képzés referensként, 1990–94-ben a Magyar Ősztöndíj Bizottságnál dolgozott. A kari átszervezések folytán 1998-tól a Műanyag- és Gumiipari Tanszékre kapott egyetemi tanári kinevezést. 2000-től 2007-ig a kar oktatási dékánhelyettese volt. A hallgatók 2001-ben létrejött Szent-Györgyi Albert Szakkollégiumának alapító tagja. Nyugdíjasként 2011-ben meghívást kapott az Óbudai Egyetemre, ahol megszervezte és vezette az Anyagtudományok és Technológiák Doktori Iskolát. 2018 óta professor emerita. 1979-ben Rektori dicséretet, 1981-ben Kiváló Munkáért kitüntetést, 2006-ban Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettet, 2008-ban BME Pro Iuventute Universitatis kitüntetést, 2008-ban a Kar Fodor Lajos-díját kapta.

Buzási Lajosné a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán 1971-ben végzett. 1974-től 1979-ig az Újpesti Cérnagyárban technológusként, programozóként. 1979. júniusától 1986 októberéig a PEMÜ Budapesti Gyárában műszaki fejlesztőként majd műszaki vezetőként dolgozott. Ezután a Magyar Vegyipari

Szövetségen belül a Magyar Műanyagipari Szövetség főmunkatársa lett, ebben a munkakörben dolgozik jelenleg is.

Sinkáné dr. Király Anna mérnöki munkáját a Papíripari Vállalat Kutatóintézetében kezdte. Két év gyakorlat után a Könnyűipari Műszaki Főiskola Papírtechnológia tanszékén helyezkedett el tanársegédként. 1980-ban mérnök-tanári diplomát is szerzett, 1986-ban műszaki doktorrá avatták. Ezt követően a Textiltechnológia Tanszéken folytatta oktatói és tudományos munkáját főiskolai docensként. 1998-tól 2016-ig a Nemzeti Akkreditáló Testületben vizsgáló laboratóriumok akkreditálásában minősítőként vett részt. 30 éve tagja, majd vezetőségi tagja a Textilipari Műszaki Tudományos Egyesületnek. 2006-ban pályafutásának elismeréseként, nyugdíjba vonulása alkalmával Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetésben részesült. Munkássága elismeréseként a TMTE felvette a „Szellemi örökségünk” albumába.

Kovács Lórántné Szönyeghy Judit 1971-ben a Kender-Jutában kezdett dolgozni. Ott készítette a gyártervet: „2000 t/év kapacitású rostosított polipropilén fóliacsíkot előállító üzem tervezése” volt a feladata. A polipropilén fóliacsík-gyártás akkor még új volt még az egyetemen is. Rusznák professzoron keresztül megkeresték

és 1970 decemberében állást ajánlottak neki, amelyet elfogadott és a gyár bezárásáig 31 évet töltött ott. Első igazán komoly munkája az évi 15 millió m² kapacitású szőnyegtüző-alapszövetet gyártó üzem előkészítése volt. A gyermekgondozási segély időszaka után visszatérve a gyártás- és gyártmányfejlesztési osztályon dolgozott. Folytatta az új üzem problémáinak megoldását, és készült a polipropilénnel rétegzett PP tömlőszövetből ragasztásos technológiával készülő szelepeszsák gyártó üzemének beruházására. A szőnyeg-alapszövet gyártást az 1990-es évek elején abbahagyták és nehéz szövetek gyártását kezdték el „big-bag” gyártás céljára. 1991-ben a vezérigazgató műszaki titkára, valamint környezetvédelmi megbízott lett, 1995-ben MEO vezető. 1998-ban a MEO vezetése mellett minőségirányítási vezető lett. 2000 óta a mai napig Somló-Zsák Kender-Juta Kft. néven működik tovább a cég. 2002-ben nyugdíjba ment, 2006-ig teljes munkaidőben dolgozott, most alkalmanként a minőségirányításban dolgozik, mint műszaki tanácsadó.

* * *

Tisztelettel gratulálunk a jubileumi diplomában részesült, textilipari szakterületen tevékenykedő mérnököknek.

Szerémi József 1935–2021

Életének 87. évében elhunyt a textilnyomó szakma kiváló szakembere, *Szerémi József*.

Az óbudai Árpád Gimnáziumban érettségizett, majd a Goldberger Textilnyomógyárban kezdett dolgozni. Munka mellett beiratkozott a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumba, ahol az esti tagozaton szerzett textilvegyipari technikus oklevelet. Ezt követően a Goldberger gyár filmnyomó

üzemrészének főművezetőjeként dolgozott hosszú évtizedeken át. Munkáját nagy energiával, precizitással és kimagasló szakértelemmel látta el. Később a Pamutnyomóipari Vállalat nyomó tanműhelyében végzett oktató munkát, a nyomó és festékkészítő szakmunkástanulókat tanította.

Az óbudai Textilmúzeum nyomótörténeti kiállításnak létrehozásában aktívan közreműködött, a síkfilmműnyomó terület bemutatásához nagyban segítette a műtárgygyarapodást.

Tisztelettel emlékezünk rokonszenves személyére, emlékét kegyelettel megőrizzük. Nyugodjék békében.

Dr. Réti Lajosné 1921–2021

Elhunyt *dr. Réti Lajosné*, a Habselyem Kötöttárugyár egykori vezérigazgatója. Száz évet élt. Annak a nagy generációnak volt egyik jelentős tagja, akik a magyar textilipart az 1960–1970-es években igen magas színvonalra fejlesztették.

Pályáját az érettségi után a Dukesz és Pelczer gépipurkoló gyárban, mint segédmunkás kezdte. A II. világháborút követően elvégezte a közgazdaság-tudományi egyetemet. 1949-ben a Warnsdorfi Szövetgyár igazgatójává nevezték ki. Később az Első Magyar Cérnagyár állami ellenőre, 1949. decemberétől a Budapesti Selyem- és Fonalkereskedelmi Rt. vállalatvezetője volt. 1950 januárjában lett a Könnyűipari Minisztérium osztályvezetője.

1954-ben nevezték ki a Selyem- és Gyapjúárugyár vállalatvezetőjévé, később igazgatójává, majd vezérigazgatójává, és ezt a beosztását 23 éven át kiemelkedő teljesítménnyel töltötte be. Az ő kezdeményezésére változtatták meg a gyár elnevezését – a vállalat jellemző termékeinek, a finom női fehérneműknek korábbi, a piacon igen jól csengő márkanévéről – Habselyem Kötöttárugyárra.

A budapesti Váci úton működő céget 1961-ben vonták össze a Pesterzsébeti Kötöttárugyárral és az így kialakult nagyvállalat dr. Réti Lajosné vezetésével óriási fejlődésnek indult. Az 1950-es években még csak 300 főt foglalkoztató gyár a 70-es évekre több telephelyes, 5000 főt foglalkoztató vállalattá nőtte ki magát, ahol európai színvonalú kötöde és több korszerűen felszerelt varroda működött, kiemelkedő gyártmányfejlesztéssel, jelentős keleti és nyugati irányú exporttevékenységgel. Mindez első sorban dr. Réti Lajosné érdeme volt, aki kiváló érzékkel

válogatta meg munkatársait, figyelemmel kísérte munkájukat és segítette őket eredményesen dolgozni, sok esetben emberi, családi problémáik megoldásában is. Nagy gondot fordított a munkakörülmények javítására, az ő nevéhez fűződik a vállalat balatonkenesei üdülőjének létrehozása is.

Hasznos tevékenységet végzett a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben is, tagja volt az elnökségnek, részt vett minden nagyobb rendezvényen és támogatta munkatársait az egyesületi munkában.

Munkáját sokoldalúan elismerték, egyebek között 1973-ban Állami Díjjal tüntették ki. 1976. február 1-jén nyugdíjba vonult, ezután már csak közvetve foglalkozott a szakmával és az egyesülettel. Volt munkatársai azonban ezután is tartották vele a kapcsolatot, rendszeresen felköszöntötték születésnapjain és mindig nagyon boldog volt, amikor megkeresték.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.